

תפ"ח 50291/04/13 - המאשימה, מדינת ישראל נגד הנאשם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 50291-04-13 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

07 אוגוסט 2014

לפני

כב' השופטת רות לורך, אב"ד

כב' השופט צבי דותן,

כב' השופטת עירית וינברג-נוטוביץ

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד קרן לוי

ב"כ הנאשם עו"ד אבי חימי

ב"כ משפחת הקורבן עו"ד רותי אלדר

גזר דין

1. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המקורי, יורשע בעבירת רצח לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), מוסכם כי במקרה זה מתקיימים התנאים שבסעיף 300א(א) לחוק והצדדים יעתרו במשותף לגזור על הנאשם 30 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי.

כתב האישום

2. כתב האישום כנגד הנאשם מתאר מסכת עובדתית קשה ומזעזעת.

במועד הרלבנטי לכתב האישום היו הנאשם ופלונית (להלן: "ר.י") נשואים ולהם שלושה ילדים והם התגוררו ב.... הנאשם עבד כמאבטח ומתוקף כך החזיק באקדח. כחצי שנה עובר לאירועים נושא כתב האישום הודיעה ר. לנאשם על רצונה להתגרש ממנו והוא לא השלים עם החלטתה. כשבועיים עובר לאירועי כתב האישום עזבה ר. את הבית המשותף עם שתי בנותיה הקטינות ועברה להתגורר בבית אחותה. הרכב המשותף של בני הזוג נשאר בחזקתה ומפעם לפעם נהגה להסיע את הנאשם.

בעקבות כך גמלה בליבו של הנאשם ההחלטה להמית את ר.

3. יום או יומיים לפני 26.3.13, בהיות הנאשם בבית, ערך ניסוי כלים בכך שפירק את המחסנית מהאקדח, דרך את האקדח ולחץ על ההדק 5-6 פעמים בכוונו את האקדח לעבר חלון הבית.

4. ביום 26.3.13 בשעת צהריים יצר הנאשם קשר עם ר. וביקש שתגיע בשעות הערב כדי להסיעו ליעד כלשהו בפתח תקווה. ר. הגיעה לאסוף את הנאשם מבית אביו. הנאשם נכנס לרכב כשהוא מצויד באקדח הטמון בחגורת מכנסיו והתיישב במושב הקדמי ליד הנהג. בהמשך נסעו הנאשם ור. ברכב ואספו מהבית את שתי בנותיהם הקטינות, כדי להסיע אחת מהן לחברה בפתח תקווה. בהגיעם לבית החברה ירדה הקטינה מהרכב והקטינה הנוספת (ילידת 1998) נותרה ישובה במושב האחורי. במהלך הנסיעה שוחחה ר. עם הנאשם וניסתה לעודד אותו ולשכנעו כי מהלך הגירושין יהיה נכון לשניהם.

5. בהגיעם בסמוך לצומת גנים ביקש הנאשם מר. לעצור את הרכב בצד הדרך בטענה כי עליו לרדת. בשלב זה, בעוד הנאשם ור. משוחחים שלף הנאשם את האקדח, דרך אותו, אחז בידו השמאלית בראשה של ר. וירה ירייה אחת בראשה תוך שהוא אומר "יא ארוה", הכל בנוכחות בתם הקטינה ששהתה אותה עת ברכב. בעקבות כך נמלטה הקטינה מהרכב והחלה בזעקות שבר.

הנאשם נותר לשבת ברכב ורק לאחר פרק זמן יצא מהרכב, ניגש לדלת הנהג, בדק את מצב הדופק של ר. ומשסבר שהיא עדיין בחיים נכנס שוב לרכב, נטל את האקדח שהיה מונח על רצפת הרכב וירה בראשה של ר. פעם נוספת. בעקבות כך נגרם מותה המיידי של ר..

6. לפיכך הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירת רצח.

טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה טענה כי ההסדר הושג לאחר שיח ארוך ומעמיק בין הצדדים בהשתתפות פרקליטת המחוז, בליווי צמוד של ב"כ נפגעי העבירה ובהסכמת המשפחה המורחבת שאף נכחה באולם בית המשפט.

ההסכמה בדבר התקיימות תנאי סעיף 300א(א) התבססה על חוות דעת פסיכיאטרית מטעם ההגנה שהוסכם כי תתקבל ללא חקירות.

8. שיקול מרכזי וחשוב שנשקל ע"י הפרקליטות ובני משפחתה של ר. המנוחה שתמכו בהסדר, הוא מצבה הנפשי הקשה של הקטינה שהיתה ברכב בעת ביצוע מעשה הרצח והעובדה שהעדויות נחסכה ממנה.

כמו כן מחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה מטעם ההגנה עולה כי הנאשם טופל בכדורים פסיכיאטריים עובר לאירוע, היה במצב נפשי מסוים ונסיבות חיון שפורטו בחוות הדעת הובילו למסקנה שהנאשם סובל מהפרעה נפשית חמורה שהגבילה את יכולתו, במידה ניכרת, להימנע מעשיית המעשה.

9. הנאשם הסכים לקחת אחריות על מעשיו ויש בכך משמעות רבה עבור ילדי בני הזוג. אחות המנוחה פרשה חסותה על שלושת הילדים והם סמוכים על שולחנה והסכמת כל בני המשפחה להסדר היוותה שיקול משמעותי נוסף שנשקל ע"י המאשימה.

10. לעניין הפיצוי צוין כי הנאשם הסכים לוותר על כל רכושו לטובת ילדיו שחלקם קטינים, לרבות הסתלקותו מחלקו בעיזבונה של ר., העברת זכויותיו בדירה המשותפת במתנה לילדיו וויתור לטובת ילדיו על זכויות נוספות. הכל הוסדר ונחתם ע"י הנאשם והועבר לידיה הנאמנות של ב"כ הילדים. שווי הרכוש עליו הוסכם עולה על סכום הפיצוי המכסימלי הנקוב בחוק.

11. ב"כ הנאשם הביע צער כבד ועמוק על הטרגדיה המשפחתית. לדבריו נעשו מאמצים מרובים ע"י כל הגורמים המעורבים כדי להבטיח את האינטרס הציבורי, מחד ואת מצבו הנפשי המורכב של הנאשם, מאידך. נעשו מאמצים שלא להעצים את הכאב בניהול הליך משפטי קשה, כשהנאשם נוטל אחריות על מעשיו ומוותר על כל רכושו לטובת הילדים.

הנאשם בן 53, ללא עבר פלילי, כתב מכתבי סליחה וחרטה לילדיו ולמשפחת המנוחה.

12. הנאשם הצטרף לדברי סגורו.

הכרעה

עמוד 3

13. בבואנו לבחון את ההסדר שהוצג ע"י הצדדים נחה דעתנו כי ההסדר נשקל בכובד ראש וביסודיות. שיקולי המאשימה בהגיעה אל ההסדר הם שיקולים ראויים וחשובים שיש בהם שילוב של קיום האינטרס הציבורי, התחשבות במצבם של ילדי בני הזוג ובעיקר מצבה הקשה של הקטינה שהיתה עדה לאירוע הנורא, החשיבות בנטילת האחריות ע"י הנאשם ובפיצוי עליו הוסכם, החשיבות בקבלת הסכמת כל בני המשפחה לשיקומם של הילדים בעתיד.

14. במכלול הנסיבות כפי שנפרשו בפנינו סבורים אנו כי ההסדר הינו ראוי ויש לכבדו. ההסדר מבטא ראייה מאוזנת, הגונה של הצדדים, תוך התחשבות בכלל השיקולים.

15. לפיכך אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 30 שנות מאסר החל מיום מעצרו ביום 26.3.13.

ב. מאסר על תנאי למשך 24 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

16. לסיום ברצוננו לחזק את ילדי בני הזוג שהינם צעירים בתחילת חייהם שעוד נכונו להם קשיים ומשברים ומקוים שימצאו את הכוחות לשקם את חייהם ולבנות את עתידם.

כמו כן אנו מביעים הערכתנו לגדלות הנפש של בני משפחתה של ר. המנוחה על תמיכתם והסכמתם להסדר וכן לאחות המנוחה שלקחה על עצמה משימה לא קלה להעניק בית לילדי בני הזוג.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום י"א אב תשע"ד, 07/08/2014 במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.

עירית וינברג-נוטוביץ, שופטת

צבי דותן, שופט

רות לורך, שופטת
אב"ד

